

Burak Güven

- şiirler -

Yayın Tarihi:

05.07.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Burak Güven

Farazi, yaşıyor.
Karapınar İbrahim Gündüz Anadolu Lisesi mezunu.
Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Psikoloji bölümünü okumakta.

Â Köpek!

Yürü bre akli dar
Düşüncesi kıt,
Bin nazarda etsen işlemez bana
Â Köpek!

Gizlenip bir çalı ardına
Pusu atmışsın yollarıma.
Şenin attığın pusular derdest olur
Â Köpek!

Dost gösterip yüzünü
Baksan da gözlerimin içine,
Gerçekler dilsiz kalmaz
Â Köpek!

Dayadım sırtımı yıllarca
Açtım soframı sana,
Fakat sen ne alçak ne kindarmışsın
Â Köpek!

Unutup onca iyiliği
Düşman görmüşsün beni,
Fark etmem sanıp gafil olmuşsun
Â Köpek!

Ortak olup iblisle
Ne planlar kurmuşsun zekice,
Bilmez misin her planın
üstünde olan Hüda'dır
Â Köpek!

Aldanıp makamlara mülklere
Sırtına geçirmişsin ipekten elbise,
Benim tek elbisem ateşten gömlektir
Â Köpek!

Bilmem nedenini bu savaşın
Elbet yıkılır senin de haram saltanatın,
Benim ise varım yoğum bir tek sözümdür
Â Köpek!

Burak Güven

Alnımızdaki Kara Yazı

Güneş doğmadan iştimala kalkılır,
Koca tabur sıra sıra dizilir.
İki metrelik çukur sarmak için bekler kefeni,
Dört nala gelir Memedimin acı haberi.

Alnımıza yazılmış bu kara yazı,
Ne yapsak etsek bulunmaz ilacı.

Baba kederli ana gözyaşı döker,
Memlekete kara bir hüsrân çöker.
Memedimin naşı arşa yükselmeli,
Neden hep yoksulların evi al bayrakla bezeli?

Alnımıza yazılmış bu kara yazı,
Ne yapsak etsek bulunmaz ilacı.

Elbette düşünümüzdür savaş,
Fakat nasıl vurur gardaşı gardaş?
Memedimin dumanlı, öne eğilmiş başı,
Sarışın bir bozkurdun neden dinmez gözyaşı?

Alnımıza yazılmış bu kara yazı,
Ne yapsak etsek bulunmaz ilacı.

Bir parça parşömen,
Bir de kırık bağlama.
Ermeni'den kurşun yemiş Dadaşım
Nenen ölsün sarı gelin, ağlama.

Alnımıza yazılmış bu kara yazı,
Ne yapsak etsek bulunmaz ilacı.

Bazı olur buz tutar silahın namlusu
Yahut küflenir sıcaktan.
Geceye karışıp haram olur Memedimin uykusu,
Namusuna hâlel gelmesin diye vatansız bir alçaktan!

Alnımıza yazılmış bu kara yazı,
Ne yapsak etsek bulunmaz ilacı.

Düнде, bugünde ödedik bedelini hududun.
Zemheri gecelerde gördük en hasını huzurun.
Dağlarda yaşayıp at sürmüş bir vücudun,
Karanlıkta çürümesi vicdanlara zor gelir.
Kulak ver toprağa Memedimin acı feryadı duyulur,
İşitsene bre gafil, senden yardım umulur!

Alnımıza yazılmış bu kara yazı,
Ne yapsak etsek bulunmaz ilacı.

Burak Güven

Ama Ölmedim

Masmavi denizler kadar
Güzel,
Hiç yaşanmamış ve eskimemiş
Hatıralarım,
İlk günkü gibi temiz ve
Hala masum sevdam.

Şimdi elimde kalan nedir
Senin sevdandan?
Bilmiyorum.
Ama istemiyorum hala
sevgi nedir sorusuna,
Senin adınla cevap vermeyi,
Ve hiç yaşatmadım sana
Kan kırmızı ihaneti!

Yıkılan onlarca hayali
Tekrar kuramam,
Ve tadamam bir daha
Aşkın zehirli
Şerbetini

Düşmüşsem de
El uzatma bana.
İstemez.
Ben burada böylece
Ölümümü beklerim,
Ağlıyorsam da silme gözyaşlarımı,
Gözlerime değmesin gözlerin,
Bunca şeyden sonra bile
Senin gözlerinde kaybolur giderim.

Duyurma kulaklarıma sesini,
En neşeli kahkahaların
Çocuklarınla olsun.
Eğlenin, gülün
Bunu hak ettiniz
Yıprattı beni bu yolculuk
Ve kaldıramaz oldum ihaneti
Siz bu aile tablosunu
Yalanlarla elde ettiniz!

Şimdi geçip karşıma
Hesap soramazsın bana.
Ben hesabı çoktan ödedim.
Eğer ki bir savaşsa bu,
Her cephede siz kazandınız,
Her cephede ben kaybettim!

Ama Ölmedim!

Burak Güven

Anılarda Kalan

Havada bir koku var,
Göğüsleri genişleten cennet kokusudur bu.
Güneş dumanları kovalıyor,
Etrafı aydınlatan senin bembeyaz tenindir bu.

Demir almış kıyıda kalkıyor gemiler,
Senin dudaklarında buruk bir tebessüm var.
Bilmem derdini, her gece bir kuytuda inler,
Kaç gönle düşmüştür ateşin, ey ilahi yar?

Al yanaklar pudralanmış, doğuştan boyalı dudaklar,
Esirgeme nur cemalini bu mecalsiz gözlerden.
Sürmelenmiş gözler, boyanmış kaşlar,
Berduşt olanlar ne de haklıymış acımasız sevgilerden.

Dünya küçüktür ezelden,
Bir köşe başında çıkarsın karşıma.
Medet umarım sıcacık ellerinden,
Yine de sen, o cennet kapısını bana açma.

Güzel anılar düşer aklıma,
İçimde bir buruk veda acısı.
Huzur veren sesin çınlar kulaklarımda,
Dağlar gönlümü ömürlük bir aşk acısı.

Burak Güven

Anlatacaklarım Uzun

Anlatacaklarım uzun.
Ayaküstü konuşulamayacak kadar uzun.
O sırma saçlarınla meşk edebilsin diye gözlerim,
Aştığım dağlar kadar ağır,
Geçtiğim kilometrelerce yol kadar uzun.

Toz pembe masallara alışkın kulaklarına
Duyuramıyorum sesimi.
Sudan çıkmış zavallı bir balık gibi
Çırpınıyorum karşında.
Ve sen, beni dinlemiyorsun.

Eğer böyle olmasaydı,
Yani dünya dönmüyor ve
Boynuzunda takılı bir ineğin,
Yüz seksen dereceye tekabül etmiyor
İç açıları üçgenin,
Dahası, tamamen alaşağı oluyor tüm fizik kuralları
Ve sen beni dinliyorsun.
Eğer böyle olsaydı
Eminim severdin beni.

Belki de son kez temas edecekti
Fersiz gözlerim şiir gözlerine,
Ama sen bakmıyorsun bana.
Sonsuzlukla katlanıyor hasretim.
Sevgilim!
Üzülüyorum, böyle yapma.

Mazinin güzel hatrına binaen
Küçük bir elvedayı bile çok görüp,
Dönüp ardına gidiyorsun ya,
Güle güle git.
Bir tek inci bile düşürme gözlerinden.
Arkada kalanı da düşünme.
Keza, arkada kimsecikler kalmıyor.
Güzel bir kitapta okudum,
"Aşağılık insanoğlu, her şeye alışıyor."

Anlatacaklarım uzun.
Memleketimin ormanları kadar güzel,
Çocuklar kadar neşeli,
Aşk kadar acı.
Sen nerden çıktın yabancı?
Gözlerini hiç kaçırmadan dinliyorsun beni.

Burak Güven

Anneme Veda

O güzel gözlerinden yaşlar
Dökme anneciğim,
Şimdi gidiyorum diye çatma kaşlarını bana,
Öpülesi ellerini sallarken ardımdan,
Veda sözcükleri alma ağzına,
Kalsam senin için, gitsem senin için,
Biliyorum dinlemeyeceksin beni fakat
Benim için üzme kendini,
18 yıldır güneşe açılıyor gözlerim,
18 yıldır soluyorum havayı,
Bu da demek oluyor ki
18 yıl üzmüşüm seni,
Ne de hayırsızmışım,
Ne de günahkarmışım,
Bağışla beni,

En fazla kaç yıl daha bekler beni kara musalla taşı bilemem,
Ancak o güne dek,
Ve o günden sonsuzluğa dek,
Üzmemeliyim seni,
Ağlatmamalıyım,
Islah olmaz bir serseriyim belki,
Belki delinin teki,
Ama ben seninim anneciğim,
Sana aitim, uslandır beni,
Yine ninniler söyle, yine ikinci kahvesini
İçelim sigara eşliğinde,
Hem bu sefer kahveler benden,
Beni bırakma anneciğim,
Ben kendimi bıraksamda,
Sen beni bırakma,
Sensiz ben çaresizim, sahipsizim,
Soğuktan çatlayıp, yazmaktan yorulmuş ellerim,
Sen öp ki, geçsin anneciğim,
Sen bana sarıl ki bir kuş havalansın gökyüzüne,
Çare saçsın çaresizlere..

Her veda yeni bir başlangıçtır anneciğim,
Seninle birlikte geçireceğimiz
Nice güzel yarınlara başlamak için,
Şimdi mecburum bu vedaya,
Anla beni,
Bugün hüznün değil mutluluk günü,
Ve doyasıya gül
O pamuk yanaklarınla,
Gülmek en çok sana yakışıyor çünkü..

Hakkını helal etmeni ister,
Ellerinden hürmetle öperim,
Allah'a ismarladık...

Burak Güven

Ayçin

Söyleme Ayçin,
Söyleme bu şarkıyı.
Dilinle dağlama gönlümü.
Bir kez daha berduşta
Çevirme ömrümü.

Çok güzelsin,
Bunu bilmelisin.
Bırak geçmişi yağmurlara karışıp gitsin.
Sırt çevireni de tutma,
Gitmek isteyen tutamazsın zorla.
Ağzınla kuş tutsan da,
Kerem olup yansan da,
Mecnun olup çöle düşsen de,
Boşa, hepsi boşa.

Bir sen bir de ben,
Gerisini boşver Ayçin.
Herkes gitsin,
İsteyen güle güle gitsin
İsteyen def olup gitsin.
Sen gitme Ayçin.
Her şey bitsin,
İster yarım bitsin
İster mutlu bitsin.
Ama sen,
Sen bitme Ayçin.

Burak Güven

Aynı Yerden Üç Kere

Kahretsin!
Aynı yere bir kere daha mı,
Beyhude ömrümde
Bin kere daha mı döneceğim?
Hep mi karanlıktır bu kuyu,
Bu şehirden hiç mi görünmez
Salkım saçak, altın güneş?
Yoksa ben mi
Derin uykumdan açamam gözümü,
Ki ondan mıdır hiç bana görünmez
Günyüzü?

Aşık olmak,
Sevmek gerek delicesine, diyen
Üstadım mı yanlış söyledi,
Yoksa bizatihi yalan mı
Aşk denilen meret?
Sen olmayınca,
Sen olmadıkça,
Gözlerin beni görmedikçe,
Senin sevginle
yüreğim ısınmadıkça,
Sahi, bundan mıdır inanmayışım aşka ?

Bir sabah gözlerimi kör karanlığa
Değil,
Senin gözlerine açsam,
Senin kokun doldursa evimin içini,
Ve bir gün
Bir fincan kahve senin elinden,
Bir yudum hayal ikimiz beraber
Bir adım atsak..
Yapma sevgilim!
Sen ona ben sana tutsak!

Vakit gelmiş,
Hasat zamanı mıdır?
Şu sonsuz sarı tarlalarda
Alın teriyle toprağa gömülen buğday,
Biçilen sevda mıdır?
Ahh kalbim!
Kandır kendini, kandır!

Hep mi diktir benim yokuşlarım,
Çıkamaz mı düzlüğe?
Yeter ki sen mutlu ol sevgilim,
Ben yokum
Vuruldum
Aynı yerden üç kere!

Burak Güven

Beklerim Geceyi

Beklerim geceyi
Bir tutam kahve kokusu çalınır
Burnuma,
Bir cigara daha atılır öne
Civanım!
Kül eder kendini.

Beklerim geceyi
Alaca bir kimsesizliğe bürülü
Sokaklar,
Yeşil örtülü bir tabutun ardından
Gözü yaşlı bakar gibi
Seyreder gidişimi.

Beklerim geceyi
Çünkü bu aydınlıklar benim değil
Akşam ezanını duyup eve koşan
Bir çocuk gibi,
Kan ter içinde her günüm.

Beklerim geceyi
Hayal kurmak yeşertiyor umutlarımı.
Kış kapıda, sular ayaz
Bir kazak öreyim oğluma,
Yıldızlı bereler takayım
Altın saçlı kızıma.

Beklerim geceyi
Erişebilirsem vuslata,
Yetim bir türkü yakın ardından,
Okunsun boynu bükük dizelerim,
Bahtım gibi kara güller açsın bağrımda.

Burak Güven

Ben De Koşsam Doludizgin

Şimdi yazmak ne fayda
Şana dair,
Senin için dalmak her uykuya,
Bazı geceler düşünmek sabahı,
Ne fayda
Sabahın da gecedен farkı yoksa.

Şu yağmurlarda doludizgin koşan çocuk
Paçaları çamur içinde
Ama mutlu,
Verilecek bir hesap var merhametli anneye
Ama korkmadan, cesurca ve hazır olarak
Ödemeye her bedeli,
Koşuyor, doludizgin
Ve tutuyor mutluluğun ellerinden.

Şimdi ben de koşsam doludizgin,
Şırılsıklam ıslanarak yağmurlarda
Ve paçalarım çamur içinde,
Korkmadan, cesurca ve hazır olarak
Ödemeye her bedeli,
Koşsam sana,
Ne fayda?

Tutamam mutluluğun ellerinden,
Çünkü, mutluluğun elleri senin ellerindir,
Gözleri, senin gözlerin.
Öyleyse uzak,
Mutluluk çok uzak bana!

Burak Güven

Berivan

Ne diyorsun,
Geç mi kaldık sevgilere,
Kervan alıp başını yürümüş mü?
Hem de bizsiz!
Kar mı kaplamış üstünü
gürül gürül akan derelerin?
Dertli bülbül ötmez olmuş,
Eyvahlar olsun!
Açmamış mı kırmızı gül,
Dönmez mi gayrı bize gün?

Yere batsın!
Doğmuş yine, bembeyaz, parlıyor,
Rotamız güneşti bizim,
Bir onu tanır, bir onu bilirdik.
Şimdi ay yükselmiş, tebessüm ediyor!

Gitme berivanım,
Gitme!
Vakit gayrı gece yarısı,
Sabahı görür müyüz bilmem,
Sen gideceksen
Ve ben göreceksam sabahı,
Kör olsun bu gözler,
Lâl olsun bu dil,
Sağır olsun bu kulaklar!
Sensiz, sessiz, nefessiz
Neye yarar?

Gitme berivanım,
A bahtsızım, çorak iklimim, acıtan sevdam!
Geç kaldık belki de,
Fakat bu son değil.
Biz sıkarsak kanımız geçer ipe!
Savaşıp kan dökeriz, can alır, can veririz
Yine teslim olmayız zalime!
Medet ummayız akıldan
Döneriz deliye!
Gitme berivanım, savaşalım, gitme!

Çöz göze yaşayanlar
Ölsünler el ele.
Toprak altında yatsınlar diz dize.
Gün döner de aydınlanırsa gece,
Bir gül bitsin üstümüzde,
Sula berivanım
Döktüğün her damla yaşı biriktir,
Onunla sula!
Sök kalbimi yerinden, kanımla sula!

Ama gitme,
Sen de gitme...

Burak Güven

Bilmem Nasıl Sevdim Seni?

Nasıl unutturum aylardan kasımdı,
Hem doğumum hem yasımdı,
Benim kalbim dostluğun hasıydı,
Bilmem nasıl sevdim seni?

Yollarına karanfiller sermiştim,
Ömrüm, senin olsun demiştim,
Ey zalım, ne de çok inanmıştım,
Bilmem nasıl sevdim seni?

Umudum yaşlara karışıp düşerken gözümden,
Ansızın sen çıkıp tuttun elimden,
Sebebi oldun sönen gözlerimin ferinden,
Bilmem nasıl sevdim seni?

Yalancı gözlerine lanet olsun,
Varsa bir kalbin kan ile dolsun,
Nasıl da üzdün beni aşkolsun,
Bilmem nasıl sevdim seni?

İstemem gelme artık aklıma,
Yerleş bir başkasının gönül tahtına,
Bir zalım çıkarmış her yığidin bahtına,
Bilmem nasıl sevdim seni?

Burak Güven

Bilmiyorsun

Rüzgarlı bir Mart günü
Oturmuşuz seninle
Karşılıklı,
Sen bana bakıyorsun, ben sana
Yanımda sen varken konuşmuyorum,
Sen 'anlat' diyorsun
Sen yanımdayken, ben sözün bittiği yerdeyim,
Bilmiyorsun.

Gülüyorum, gülüyorsun
Dudaklarının o ince kıvrımında
Mutluluğu her zerremde hissediyorum
Yine de ses etmiyorum,
İstiyorum ki sen hep gül,
Hiç ağlama
Abarttığımı söylüyorsun
Seni öylesine seviyorum ki,
Bilmiyorsun.

Mutlu bir aile tablosu çiziyorum kafamda,
Kadın eli değmeğince tablo eksik kalıyor,
Elini ver diyorum
Avuç içlerinden öpüyorum,
Sen şaşıırıyorsun,
Bu adam napıyor, diyorsun
Öyle güzel bakıyorsun ki gözlerime,
Sen öyle bakınca şaşıp kalıyorum,
Bilmiyorsun.

Bazen sinirleniyorsun bana,
O güzel saçlarını savurup etrafa
Kin kusuyorsun, içini döküyorsun
Ve nihayetinde yorgun savaşçı misali,
Oturup bir koltuğa, gözlerini
Tavana dikiyorsun,
Bense seni izliyorum,
Çünkü sen beni uçurumdan itsen bile
Benim aklımda ki tek şey
Senin elinin bana değışı olacak,
Bunu biliyorum,
Sen bilmiyorsun.

Etrafı mor menekşeli,
Bahçesinde meyve ağaçları
Ve içerisinde şen şakrak
Çocuk kahkahaları,
Duvarlarında raflar dolusu kitap,
Ve ocağında çift fincan kahve,
Keder bilmez yolunu, huzur
Daimi misafir
Bir ev istiyorum,
Hayal kuruyorum,

Çıkıp gelsen diyorum,
Şeni bekliyorum,
Bilmiyorsun.

Burak Güven

Bir Dost Şiiri

Sevmeli insan,
En dik yokuşlar bile
Ancak böyle dümdüz olur
Korku dolu kabuslardan
Ancak böyle uyanılır
İflah olmaz yaralar kanarken durmadan
Ancak böyle kabuk bağlar.

Kaç zamandır aklımda
Fakat cevapsız
Ellerim kanamıyor eskisi gibi,
Şimdilerde cevap buldum soruma,
Eskisi gibi soğuktan çatlayıp
Kanayamaz ellerim,
Çünkü sen varken hiç üşümez ellerim.

Sevgi her yaraya merhem
Her derde deva,
Ben buna seninle inandım,
Şu beyhude ömrü
Seninle doğan güneşli
Güzel günlere adadım.
Sen ki dostum, canım!
Arkamda ki mutlak güç,
Feryadım, imdadım,
Mutluluğum, neşem
Ve efkarım!
Yaklaşmışsak bizi bekleyen sona,
Takdiri İlahi, ne yapalım?
Seninle, sırt sırta ölmeye de varım!

Yokuşumu düzlük,
Kabusumu rüya edene
Sırtımı korkusuzca dayarım.
Bundan olsa gerek bıçaklamak için
Yer kalmadı sırtımda,
El yarası geçti
Benim dostum, canım!
Gel gör ki gönül yarası geçmez,
Bir derman bin derdi örtmez.

Sevgiye muhtaç gönüllerimizi
Birbirine yoldaş ettik,
Oluk oluk akarken kanımız
Sarıldık birbirimize sımsıkı
Çaresiz bedenlerimizi kan kardeş ettik,
Ruhlarımızı derttaş ettik,
Gözlerimizi sırdaş ettik,
Benim dostum, canım!
Koca sekiz yıl
Gözyaşı sarayını talan ettik!
Şimdi desem ki

Gel, bir ömür boyunca da
Mutluluk sarayını talan edelim,

Kabul eder misin?

Burak Güven

Bir Kuş Hikayesi

Günler geçmek bilmezmiş
O şehrin sokaklarında,
Geçmeyen günlerin sokağında
Bir kuş..
Üşümüş, titremiş ve yapayalnız.

Geceler kimsesiz,
İssız ve öylece sessiz.
Kuş bir başına,
Yapayalnız
Ama beklemiş.

İnanmış, ona inandırılan
Toz pembe masallara,
Bu inanış onu mahvetmiş,
Tüketmiş
Ve kuş yara bere içinde,
Öylece derbeder kalmış.

Uçmayı bilirmiş kuş
Ama konmayı bilmezmiş,
Kanatları acırmış,
Tıpkı kalbi gibi,
Her gurbet memlekette.

Dumanlı dağlarmış memleketi,
Memleketi yasakmış,
Tuzakmış kuşa,
Ciğerleri yanarmış, gözleri.
Gözleri kan çanağı belki,
Sevda uğrunaymış bu yaşam direnişi,
Hayallerinde ki sevdalar
Hayal bile olamazmış kuşa,
Hepsi sevda uğrunaymış,
Yani bir hiç uğruna.

Yine de uçmaya devam etmiş kuş,
En acı poyrazların öfkeli
Ve acımasız engeline rağmen,
Dimdik ve bir kaya gibi yılmadan,
Ancak daha fazla direnemezmiş,
Dayanamazmış bir başına.

Nereyedir bu yolculuk, bu eziyet niçin?
Verecek cevabı yokmuş,
Bilmezmiş kuş, çaresizmiş,
Yine de içinden bir garip fısıltıyla,
Mutluluğa dermiş,
Soğuk memleketlerin
Sıcak mutluluğuna...

Burak Güven

Bir Sayfanın İki Yüzü

Gidersen, bir başka gideceksin,
Öyle ki buz tutacak cehennem bile.
Hislerini kalbine gömeceksin,
Ve mantığın olacak devrede.

Özlersen, asla dönmeyeceksin,
Gözyaşlarını biriktir bir kesede.
Sarılıp boynuna, öpmeyeceksin,
Kahrolmak için her gecede.

Severken, seviyorum demeyeceksin,
Gururun olacak küflü kelepçe.
Heder olmuş, görmeyeceksin,
Düşmüş diye vuracaksın bir tekme.

Duvarlarını yıkmayacaksın,
Severse kabullenir her halinle.
Dönüp de yüzüne bakmayacaksın,
Hak eder mi insanca muamele.

Ey sevgili, bir gün beni göreceksin,
Seni sevmekteyim yine.
Ne sevdaymış diyeceksin,
Hiç bakmadan gözlerime.

Sen şimdi yoluna bakacaksın,
Korkmadan yürü ateşe.
İbrahim var diyeceksin,
Beyazıt ise dönmüş küle!

Sana geldim, anlayacaksın.
Yanıp söndüm bin kere.
Sorularımdan kaçacaksın,
Anladım cevap bulunmaz sende.

İbrahim Beyazıt, yıkılacaksın!
Dönsün acıların nehirden denize.
Bir gün gelir ki uslanacaksın,
Sevmek yok bir daha, böylesine delice.

Burak Güven

Bir Sevda Şiiri

Bak yine gün batıyor
Ufuklarımızda,
Karanlıklar açmış kollarını
Bekliyor bizi,
Sözlerin kar etmez şimdi.
Dönelim desen ne çare,
Direnmek için barikatımız
Savaşmak için silahımız yok,
Güneşli güzel günlere itimadımız,
Yarına umudumuz yok.

Yalnız kalbimizde sevdamız var!
Sevda karın doyurmuyordur belkide
Bilmiyorum aç mıyım, tok mu?
Bilmek de istemiyorum
Ne önemi var?
Varsın aç olalım,
Varsın bassın bizi bağrına
karanlıklar,
Varsın doğmasın bizim güneşimiz,
Sevda kör karanlıklarda
Yıldızları görebilmektir!
Ellerin ellerimde
Öleceksekte, gözlerimde kalan son şeyin,
Sen olmasını istemektir!

Üryan geldik bu dünyaya,
Öyleki yine üryan gideriz,
Sevda, ipekten elbisedir.
Gözyaşları içinde doğduk,
Öyleki gözyaşları içinde gideriz,
Sevda, gözyaşlarının mutluluk sebebidir.
Hatalar ve eksikler içinde geçti çocukluğumuz,
Öyleki hata ve eksiklik içinde geçer ömrümüz,
Sevda, eksige tam
Hataya kör, sağırdır.

Öyleki, sevda sen demektir,
Aşk, sen!
Bir dünya vardır beyhude döner,
Bir de pervane gibi senin etrafında ben!
Tek geldik bu dünyaya,
Kundakta tek!
Öldüğümüzde tabutta tek
Mezarda tek.

Ben hariç!
Çünkü sen bendesin,
Ben sende,
Senin sevdan daima kalbimde!

Burak Güven

Bir Tutam Özlem

Yeryüzü karanlığa boğuldu,
Bu cuma akşamları sen
olmadığından mıdır?
Pek tatsız.
Ama nedendir bilmem,
İçimde bir şeyler,
Bir yerde
Kıpır kıpır, durmuyor.
Gözlerim,
Üstelik hep yaşlı sensizlikten
Ama bu aralar daha bir umutla,
Cıvı cıvı bakıyor.

Geceleri film şeridi gibi tekrarlıyor
Vedalaştığımız anı,
İncitiyor beni bu hasret,
Yıpratıyor, ağlatıyor...
Sonra gün dönüyor,
Güneşe açılıyor gözlerim,
Yatağım, yastığım, kollarım
Sensiz.
Kokunu duyumsayamıyorum
Unuttum belki de..
Haşa!
Kabullenmiyorum.

O eski şarkıları kaldırdım
Bir klasöre,
Yeni keşifler yaptım.
Sana yazdıklarımı yakmadım,
Hep üstüne yazdım.
Üzmüyorum kendimi ya
Allah için özledim.
Anlatamadım sana hiçbirini,
Ben ne acılar gizledim...

Ama yok bu kez kaybetmem hayallerimi
Ve yitirmem gönlümde ki derbeder sevgiyi.
Vedalaşırken söylemiştin,
İyi bakmalıyım kendime.
Merak etme sevgilim
İyi olacağım,
Bunu sen istedin diye.

Ve belkide
Gerek kalmazdı güzel dileklere,
Dilekler vedalara yaraşır.
Kaç gün oldu, kaç hafta
Saymıyorum artık.
Gelir misin diye beklemek,
Ah ne yazık!
Gelmezsen de iyi ol, mutlu ol isterim,

Sesini duyarak geçen saatlerim,
Umutlarım, hayallerim,
Perinlenen sevdam,
Kor alevden yüreğim.
Ben, seni
Seninle geçen günleri,
Bilsen
Ne de çok özledim...

Burak Güven

Böyle Bitmesin

Bir boşluktaım
Öyle bir boşluk ki,
Hiçbir şey dolduramaz içini,
Tıpkı kalbim gibi
Ve onun beni yaşatmak için,
Beni ayakta tutmak için,
Kısacası benim için her atışında
Duyduğum derin acı gibi.

Sen hiç acıyı sevdin mi,
Göz göre göre girdin mi
Çıkamaz sokaklara,
Bile isteye saplandın mı bataklığa?
Benim gibi..
Ve hiç çırpınmadan kafes dolusu suda
Boğulmayı bekledin mi,
Kızgın çöllerde bağdaş kurup
Çaresizlik yüklü kervanları seyrettin mi?

Fayda yok hiçbir şeyde,
İstesen de kaçamazsın,
İçinde ki buhranı söküp atamazsın.
Doğduk bir kere bu dünyaya,
Diyorum ki, madem doğduk, yaşayalım
Doyasıya, delicesine..
Diyorum ki, perde çekelim tüm kötülöklere,
Diyorum ki, biz düşmeyelim
Biliyorum ki, düşersek kaybederiz.
İstiyorum ki, böyle bitmesin,
Ölüm geldiğinde bir kara kış,
Bizi ayırmaya onun bile gücü yetmesin..

Burak Güven

Elveda

Elveda,
Issız gecelerde,
Ve zaman bir türlü geçmez
Ve sanırsın ki güneş hiç doğmayacak,
Öylesine ıssız, öylesine sessiz
Gecelerde,
Bana ve yalnızlığıma kollarını ardına kadar açan
daracık balkon.

Elveda,
Kimsesizliğime yoldaş olan,
Azınlıkla yanıp umudumu yeşerten,
Çoğunlukla sönüp
Beni karanlığa boğan
Boynu bükük sokak lambası.

Elveda,
Heveslendiğimde hayata
Önümde köca karlı dağlar gibi
Amansız dikilen,
Ve her pes edişimde
Her yere düşüşümde,
Beni yüzlerce koluyla göklere çıkaran,
Mağrur ve bir o kadar da asil
Çam ağacı.

Elveda,
Binlerce hayalimi yakıp kül ettiğim
Ve nihayetinde koynuna serdiğim,
Camdan kültablam.

Elveda,
Son nefesi çekip sigaramdan,
Ne iyi ne kötü hiçbir şey hissetmeden,
Başımı göğe kaldırıp,
Saatlerce düşünürken,
Bazen yastık olup rahatlatan,
Bazen diken olup uyarıcı,
Sırtımı dayadığım gerçek dost,
Sarı duvar.

Elveda hepinize,
Elveda yıldızlarla başlayıp,
Ayla demlendiğim
Dostlar meclisine.

Ben vedaları sevmezdim ya,
Hayat işte...

Burak Güven

Eskiden

Anılara tutunmakla,
Acılara tutunmak arasında ki o ince çizgideyim,
Yani kaybolduğum yerde,
Yani yok olduğum yerde,
Yani seni ilk gördüğüm yerde,
Yani, aşık olduğum yerde...

'kalın giyin' demiştin
Bugün hava soğuk diye,
Ateşten bir gömlek giydim
Ve bir pantolon siyahın en koyusu
Üstelik nefes aldirmayacak kadar
Sıkmış bedenimi kör düğümlü kemer,
Sen istedin diye...

Bin defa geçtim akasya ağaçlı yoldan,
Yıllar önce ayak bastığın toprakta
Görünmez izlerine bakarım yüreğimle,
Ve hep aynı bankta gözüm takılır,
Bir şarkı beynimden çıkmaz hiç,
Hiç gitmez kulaklarımdan
Sesinin o narin tınısı...
Ezberledim yolları,
Ve yıllar önce oturduğun o bank
Yedi iklim sultanının tahtı,
Ne zaman radyoyu açsam,
Hep o şarkı...
Yanıp kül olsam da buradayım yine,
Burada sen varsın diye...

Üzülmemi istemezdin biliyorum,
Hatta hiç istemezdin,
Ve ben iyi çocuktum,
Ve güzeldi kalbim,
Fakat dön de bak!
Üzülmesini istemediğin adam
şimdi ne halde...
İyilikse kapı duvar,
Çünkü öfke kabarıyor her gece,
İyi ve güzel kalplere...

Bilmem şu yağın yağmur
Arındırır mı beni kirden?
Oysa çok sevecektin beni eskiden,
Eğer ki sebebiyse bu kızılığın,
Ve karsa yağın üstümüze geceden,
Gözlerime bak son defa,
Fersiz kaldı, cansız, güçsüz, biçare,
İyi bak, anla artık!
Tükeniyorum, inceden...

Burak Güven

Ferman

Bir ferman var
Ki dolaşır elden ele,
Onu duyan kulaklar sağır olur her şeye
Onu tutan eller kan konudurur alnına
Geri dönmeyi hesap etmeyen yiğitler
Sürer mermiyi namluya.

Bir ferman ki
Sahibi ne kral ne padişah
Ne de saray soytarısı padişahçılar ,
Onun sahibi el etek öpmez
Duramaz el pençe divan,
Peki kimdir sahibi ve nedir bu yüce ferman
Cevap ararsan dön de bak,
Mazinde yatıyor,
Geçmiş, hesabını işte bugün soruyor!

Yıllar yılı koşturan ve çilekeş
Üç çocuklu bir anne
Akşam ki yemeğin derdine
İlk kez bugün düşmüyor,
Sabah altıda kepenk açan esnaf
Şiftah yapmak için akşamı
İlk kez bugün beklemiyor,
Bugün ferman geldi
Kağıtta yok fakat gönüllerde büsbütün,
Elbette ki şarkın fermanı
Garpten gelecektir üstün!
Ey şarkın evladı!
Mor dağlara mı küstün?
Dön de bak geçmişe
Viyana'dan Musul'a dikilmiş büstün,
Şimdi her derde derman
Her yaraya merhem geldi,
Güneşin doğduğu yerden bugün
ferman geldi!

Seni yere düşüren değişim miydi,
Seni engeller miydi son teknoloji
Top, tüfek, mermi?
Dön de bak geçmişine
Büyük balık küçüğü ne zaman yedi?
Belli ki yaşlanmışsın, hatırlamıyorsun geçmiş,
Çünkü bu topraklar bize kan ile biçildi,
Korkma, hatırlayacaksın
Yok saydığın geçmiş,
Bugün çok uzaklardan ferman geldi!

Kürşad'ın sofrasından kalktı,
Dolaştı meydan meydan Atilla'nın miğferinde,
Bir an olsun düşmedi Mete'nin dilinde,
Anadolu'ya girerken Alparslan'ın gözünde,

Sarığını bağlarken Osman'ın elinde,
Her vuruşunda Bektaşın, bağlamanın telinde,
Kuyruğunu bağlarken Süleyman, atının yelesinde,
Murad'ın çatık kaşında, öfkesinde,
Balkanları dolaştı, Rumeliyi seyretti,
Anadolu'nun hamuruyla bezendi,
Nice yiğit ki onun için kara toprağa girdi,
Bugün bayram günü,
Mustafa Kemal'den ferman geldi!

Burak Güven

Geleceğe Dair

Saman sarısı kağıt,
Bembeyaz duvar
Dinleyin beni!
Bir gün çıkar mı karşıma
Saman sarısı saçlarıyla,
Pamuk elleriyle bir kadın?
Ve hatta
Cüretimi bağışlayın fakat
Başlar mıyız onunla
Yeni bir hayata
Bembeyaz bir sayfadan?

Saman sarısı
Ve belki de kıvırcık saçlarıyla
Ceylan gibi zıplar,
Saka kuşu gibi öter mi,
Kiralık gecekondumuzun
Körpe bahçesinde
Sevgiyle büyüyen evlatlarımız?

Saman sarısı
taşlarla bezeli huzur yuvamızın
Yollarında,
Kurak bir yaz ortasında
Çatlak topraklarda solmaya yüz tutmuş
Dört yapraklı yoncanın
İşitmesi gibi bir sesi
Ve hemen ardından hissetmesi gibi
Yağmuru teninde,
Bir yoldaşımız, ahbabımız
Ya da herhangi bir Tanrı misafiri
Aralar mı kapımızı
Saman sarısı elleriyle?

Saman sarısı
cefakar fincan,
Bekler mi bizim ocağımızda pişen
Kahvenin tavelerini?
Sormalı.
Saman sarısı
Tepsi,
Girer mi altına bu yükün,
İster mi
Ne gerçekleşmiş ne gerçekleşecek
Yalan falları görmeyi?

Ve sonra,
Saman sarısı
Tütün,
Sarılır mı bembeyaz kağıda?
Ve hatta
Adam sarılır mı kadına?

Tütün sarılırsa kağıda
Cigara olur,
Yanar kül olur.
Adam sarılırsa kadına
Aşk olur,
Yanar kül olur.
Öyleyse
Ne adam sarılsın kadına
Ne de tütün bir kağıda...
Böylelikle
Yanıp kül olmaz kimsecikler.
Sarılmak fiilini kaldırın lügatten,
Aşkı çıkarın yürürlükten,
Zahmet olacak ya
Şu zavallı gönlü de sökün yerinden.
Geriye bir avuç toprak
Bir dikili taş kalsın...

Bilmem bana bu hayaller
Nereden gelir, nereye gider?
İnsanoğlu hep mi
Hep mi
İmkansız ister?
Yarının elindense
Zehir olsun içenler,
Ölmeyecekler bilirim.
Çünkü aşk,
Ölümsüzdür derler...

Burak Güven

Gözyaşlarım Geçmişimde Saklıdır

Kalbimi hicrana boğdu elemli hikayen,
Gözyaşlarım geçmişimde gizli.
Ellerinden ellerime miras kaldı
Boynu bükük bir kalem.
Hayat yükledi sırtıma bin bir kahr,
Gözyaşlarım geçmişimde saklıdır.

Sakın tükenmesin umudun
Ki, sen temelisin;
Anlayacağın düşmemelisin.
Gözlerin ardına bakmalı
Tellerle örülü hududun.
Karanlık, soğuk bir çukurda
Üşürse vücudun,
Ağızdan ağza dolaşmalı hikayen.
Üzölmek, kahrolmak ve biraz da gözyaşı,
İşte, işte budur tüm sermayen.

Kalbimi hicrana boğdu elemli hikayen,
Gözyaşlarım geçmişimde gizlidir.
Düğmesiz, kor ateşten bir gömlek
Kendimden ağır yüklere sarıldı,
Aşık oldu
Emekçi terimle sırlıslıkla.
Bu çaba çocukluğumun hakkıdır,
Gözyaşlarım geçmişimde saklıdır.

Bahtıma çalınmış karalar
Fakat başım her zamankinden daha dik,
Alnım ak.
Seninleyken her şey daha güzel, daha pak.
...çok özledim neşeyi.
Elim varmaz mirasına,
O bana bakar, ben ona.
Dilim susar, ayrılıklar bezenir gönlüme,
Bölböl gibi şakımak
hiç düşmedi haddime.
Karanlıklardan duyuluyor acı feryadın,
Unutmalı maziyi,
Mazi değildir evladın.

Kalbimi hicrana boğdu elemli hikayen,
Gözyaşlarım geçmişimde gizlidir.
Bir seni yaşatabilmek hayali
Yazılamayacak bir hikayede,
Yokluğunun acısıyla yalnız bana kalır.
Gözyaşlarım geçmişimde saklıdır.

Burak Güven

Hep Burada Kal

Sana kaç satırlık şiirler okurum
duy diye,
Dalgalara karşı kulaç atarım senin için
Yüzme bilmiyorken üstelik,
Ve hatta inanması zor geliyor kulağa belki
Bile isteye girdiğim çukurdan bile çıkarım
Güneşe doğru bakarım senin için
Ayın şavkından sıyrılırken gece
En çetin kışta donmak pahasına beklerim gündeğumunu
Sen seversin diye
Bilirim, her gece yeni bir güne gebe
Sen de bil, her gün başka bir geceye gebe,
Şimdi geceden kaçmak niye?
Ben gelmişim dünyaya karanlık içinde,
Bu sebepten yıldırılmaz beni hiçbir engel,
Dipsiz okyanuslarda, dalgalarla boğuşan bir yelkenli,
Düşün
Rotası yok, üstelik hava gözyaşlarıyla elemli
Yüzeceğine ümidi yoktur yelkenlinin
Ama batmak yani seni bırakmak,
Bir daha teninin kokusunu alamamak,
Bakamamak o güzel gözlerine,
Ve bir buse konduramamak yanağına...
Batmak, inan kolay değil..

Senin gözlerinde bir şey var
Ki tarifi yok,
Ve her kula nasip değildir
Benim senin gözlerinde gördüğümü görmek
Hani bir kemanın incecik, tiz tınısını yüreğinde hissetmek,
En tatlı yerinde bölmek uykuyu bir gece yarısı,
Ve kendini kağıt kalemle bulmak,
Bestelenmiş şarkıları silmek
Sil baştan nota çıkarmak,
İşte senin gözlerin sebep olur tüm bunlara,
Bir gece ansızın çıkıp gel
Bir yaz vakti, havada tatlı bir rüzgar,
Yazmaktan eli yorulmuş bir adam görürsen bil ki o benim,
Sarıl bana, bırakma,
Ve tek kelime dahi etme,
Çünkü ben edemem
Benim sana ithaf edeceğim senden güzel kelimelerim yok ki..
Biz iyisi mi susalım,
Bırakalım kalplerimiz konuşsun..

Bir gün öyle bir gel ki,
Bir daha hiç gitme benden,
Ayırma gözlerini gözlerimden
Sevmediğin yemekler pişmez ocakta
Ve mutsuzluk bulamaz bizim adresimizi,
Sen yeter ki kal, gitme
Sen gitme ben gerekirse durdurayım dünyayı,

Yol yapayım yamaçlara,
Karanfiller saçayım Kara toprağa,
Sen kal böylece,
Günlerce, aylarca, yıllarca...
Hep benimle kal,
Hep burda kal...

Burak Güven

Kaç Etti?

Özlemek kere özlemek,
Kaç etti?

Burak Güven

Katarsis

O ki, uykusuz gecelerin birinde,
Gözler kan çanağı,
Bağırdı tüm gücüyle, feryat etti geceye,
Kör karanlıkta, hiç oralı olmadı.

O ki bir yolcu,
Özlem treni ise gelmek bilmez,
İstasyonda yok bir uğultu,
Beklemekten yoruldu.
Üşüdü narin elleri,
Ve ağır geliyordu valizi.
Adımladı biraz kaldırımında,
Gelmiyor, gelmeyecek!
Umutlardan kovuldu.

O ki, Şirin, dağın öte ucunda.
Bir Ferhat var mıdır?
Kazma sesi gelmiyor bu yamaçta,
Beklemeye kalmadı takati,
Bir şeyler yapılmalı aşkta.
Ferhat gelmediyse
ki çok yazık,
Hasta düşmüş genç yaşta.
Şirin ise durmamalı, koşmalı çıplak ayakla
Yamaçta,
Avuçta inançla, gönül de aşkla..

O ki def etmiş gönülden nefreti,
Bilmeyen yoktur ondaki neşeyi,
Ezberle, ağızda ki her heceyi,
İnşa eder şiirden geceyi.
İşte, tamda bu yüzden
Onda olan, bin tokatta yok,
Pes edişler, tükenişler o lügatta yok.

O ki, hayaller kurar,
Hep yağmurlu olsada müjgan,
Hayatsa, yaşattıklarını edemez
İzah.
Onunsa hayata cevabı, hep kara
Mizah!

O ki, her şeye rağmen, ölmedi!
Gülümsüyor bir çiçeği sevişte,
Sildi beyninden,
Artık hep güzeşte,
Önüne bakıyor arkaya değil
Ve bir yol,
Zahmetli, dikenli ve uzun mu uzun,
Sonu nerede,
Bu yol nereye,
Bilmem, aya mı,

Yoksa ki güneş?

Burak Güven

Kavgam

Bir demdi, sürdük, yok oldu gitti,
En güzel faslıydı ömrümün
Geçti gitti,
Gönlümü hicranla koyup da gitti,
Şimdi derman hangi sözde gizlidir?
Yıllık hatırı olan kahveyi hep yalnız içtim,
İyi olmak için çabaladım,
En zor meditasyonu seçtim,
İki yol sundular insafsızca
Yeni bir yol açtım,
Peşimden gelen yüküyle gelsin,
Derdi,tasası, gamıyla gelsin.

Ben menzilimde olayım
Yol çıkmazsa düzlüğe çaresiz
Tırmanırım,
Geri dönmeyi öğretmediler bana,
Bir susamış kanarsa suya,
Mücadelemin sonu zaferdir,
Her son zafer olsun diye
Hayat mücadeleye bedeldir!

Bu son demidir ömrümün,
Şu kırık kalbin son vuruşu kafese,
Bir yetim gülüp, oynasın diye,
Alın terim tamamen helaldir,
Şimdi pes etmek ne haddime,
Her aldığım nefes feda olsun
Bir buselik sevgiye,
Canımdan can gitse bile
Mevzimi bırakmam savaşırım,
Canı veren Hüda'ya
Bir tebessüm salarım.

Mutsuzluğuma kimseleri etmem ortak,
Mutluluk zor değil, kafanı kaldır
Göğe bak,
Ay ve yıldızlar senin için
Pasparlak,
Ben kör karanlığı sevmeyi
Beşiktaş'tan öğrendim,
Binlerce kavgayı
Bir bedende gizledim..

Burak Güven

Kudüslü Çocuk

Bana bir şeyler söyle çocuk.
Anlat nasıl bir histir koşmak
O dar sokaklarında Kudüs'ün.

Anlat, nasıldır;
Güneşten daha parlak,
Elemli bir sarı kubbenin
Selamlaması yeni bir günü?

Göster bana çocuk.
Hayın bir kör kurşun önünde,
Korksa da hiç belli etmeden
Silip gözyaşlarını, cesaretle durmayı.

Ne o, ağlıyor musun;
Senden mi göçüyorsun yıldızlar ülkesine,
Bırakıp ardında
Güneşin ülkesini?

Üşüme çocuk,
Gözlerinden öpeyim titreme.
Ateşe vereyim maviyi, beyazı, köşeli yıldızı.
İste feda edeyim yoluna bu canı.

Yoruldu biliyorum fakat
Hayal kur bir zeytin ağacında,
Seyre dal tepesinden
Gözünü yaşlı, kadim Kudüs'ü.

Güldüren hikayelerde var çocuk,
Ah bir dinleyebilseydin, ne sıcak, ne samimi...
Aşığı olursun bir görseydin benim gözlerimde
Kendi gözlerinin rengini.

Derbeder bir hikaye bu biliyorum,
Üstelik sen de hiç sevmedin,
İstemedin merkezinde olmayı
Öldüğün bir hikayenin.

Ama inan bana çocuk,
Bir gün gelecek uçurtmanı vuramayacaklar.
Annen tekrar okşayabilir mi başını bilmem ama
Senin evlatların ellerinden mahrum kalmayacaklar.

Dar sokaklar bitince çıkınca
Devasa taşlara yolun,
Başını çarpıp içmeyeceksin kanını,
Kule yapıp oyunlar oynayacaksın orada.

Bilmem mümkün mü
Hakkım mıdır istemek bunu?
Bağışla beni çocuk.

Silemedim gözyaşlarını,
Vuruşamadım seninle,
Bir manga soysuza tüküremedim.

Bil istedim
Biz kaybettik,
Kaybetmekteyiz.
Daha da kaybederiz.
Ağlamadan, yıkılmadan, eğilmeden
Öldük, gömüleceğiz.
Ve diyecekler ardımızdan
Öldüler
Fakat atlarından düşmediler.

Bağla kuyruğunu atının çocuk,
Okşa başını.
Dört nala sürme vaktidir,
Bekletmemeli yıldızları.

Burak Güven

Manifesto

Sen bir çağrısın!
Karanlık gecelerden, yürek burkan
Feryat figan ağıtlarla bezenmiş
Altın Şafak çağrısı..

Makina yağlarından muzdarip,
Parmak uçlarından ve tırnak diplerinden
Kirleri arındıramayan zavallı çocuğun,
Gün batımını görünce kederlenen
Ve ömründe mutluluğun altın çağını görmeyen,
Derbeder bir babanın arada kan bağı
Olmaksızın
Yegâne öz çocuğu ve
İnancısın!

Sen bir umutsun
Hatırla!
Geleceğe sahip olacak olan
Senden başkası değil!
Bu tükenişler, vazgeçişler
Senin değil
Çünkü bir başlangıçsın sen!

Sen bir heyecansın!
Çivisi çıkmış şu dünyanın
En temiz, en masum, en dirayetli gencisin.
Hani bir sözün vardı
En sevdiğim,
Bir hayalİN vardı
Ki onun içindi yaşama sebebin,
Bir gün her şey çok güzel olacaktı,
Çocuklar ölmeyecek ve bozulmayacaktı
Bir tas çorbayı aşk ile harmanlayan
Mutlu aile tabloları.

Sen bir yeminsin!
Gözler kapanacak kara gecelere,
Görülecekse güneşli gökyüzü görülecek
Ve kapatmayacak senin gökyüzünü
Çaresizlik yüklü
Kara hüsrân bulutları!

Sen bir isyansın!
Anla bunu
Yaşanılacakları, yaşanmaz kılan
Ne varsa
Hepsine direniş, yeni bir çağın
Kızıl meşale dirilişisin!

Anla artık!
Senin değil bu gözyaşları
Ve sana benzemiyor aynada ki

Solgun yüz.
Bitti mi o kavga,
Kaybettik mi savaşı?
Söyle,
Kaç yıl daha bekleyecek seni,
Kara musalla taşı?

Vedalar yıpratmış bedenini,
Cansız kalmış gözlerin
Ve eskisi gibi değil, kırılmış
Haykırışlarla dolu sesin.
Bitti mi heyecanın, yok mu ettin neşeyi?
Yine mi istemektesin
Zehir zemberek geceyi?

Sen sevdasın!
Sen kaybedersen bil ki,
Biz de seninle beraber kaybettik!
Ve çaresizliği altın tepside
Yanımıza yoldaş ettik!
Ama bir şey var
Bir ses, bir soluk ,bir nefes!
Dinle! O karanlık gecelerden
Yalnızlıklardan yükseliyor,
Kalbinde senin sevdanla
Bir çocuk,
Seni bekliyor, seni istiyor
Ve koşulsuz inanıyor sana!
Suçu yok ki
Kızamazsın, bu bekleyişler sana
Hep sana!
Şimdi,
Kaybedecek misin?

Burak Güven

Mutluluğa Veda

Ben bencilliği öğrenemedim bu hayatta,
Kendi için yaşamalı insan, derler
Ben bunu bilmiyorum,
Bilmemenin değil,
Öğrenmemenin ayıp olduğunu da derler,
Öğrenir miyim?
Onu da bilmiyorum.

Şimdi diyeceksin ki,
Sen ne biliyorsun?
Ben ne bildiğimi dahi bilmiyorum
Bir derin meçhulum,
Sevgiyi sezmiyor, aşkı görmüyorum
Tut elimden kaldır beni diyorsun,
Karanlıklarıdayım ışık ol, diyorsun
Beni sev, diyorsun
Beni gör, diyorsun
Ne acı!
Ben Mecnun misali çöllerde aşkı ararken kör oldum,
Seni göremiyorum.

Şu dağların sonu ova,
Her Martın sonu bahar, diyorsun
En koyu karanlıkların sonu en güçlü aydınlık,
Her zorluğun sonu mutluluk, diyorsun
Bu günlerde geçer, diyorsun
Ben zalim cellatlar misali,
Aşkımın karşısındaki her engeli boğarken
Sağır olmuşum,
Sen desen de, duymuyorum.

Kim derdi ki bir gün
Aşk aradığım o zalim çöller
Bana yuva olacak,
Cefadan akan elem dolu gözyaşlarım
Bana yoldaş olacak?
İşte kapımda mutluluk,
İşte sevda, işte aşk!
Ben, kapıma kör kilit vurmuşum,
istesem de açamıyorum.

Sevemiyorum birtanem!
Seni sevemiyorum...
Fakat istemiyorum senin,
Ve kalbindeki sevda çiçeğinin solmasını,
Bu nedenle kaçıyorum
Her zamanki gibi kaybediyorum,
Tükeniyorum..
Şimdi gidiyorsam, sen de kaybetme diye gidiyorum.

Gözlerinden öpüyorum...

Burak Güven

Nevz- Âti Şeyler

sınıflara,
herkes sınıflara,
durmasın koridorda kimsecikler!
ve açın yolu
yanık tenli oğlana.
bekleyen var, sınıfta,
iş var bir dünya, kağıt, kalem, dert, tasa...
açın yolu, gitsin.
cebinde var mı üç kuruş para?
önlüğü yırtık, yakalar ise de-moda,
ayakkabının ucu açık, adımlarsa yana,
gidiyor, düşük omuzlarla, koridorda,
mihriban misali sarı saçlı kızla,
durabilmek için yan yana!

durma, Serap Hoca!
yeni bir film başlıyor
sınıfta.
hikayeye her kulak aşına,
gözler ısıyor bir yerlerden,
tutulmuş,
aşık olmuş sırlıklam sarı kıza!
ah dertli, karaoğlan...
unutmadan,
filmin adı; 'zengin kız, fakir oğlan.'

anlatıyor Serap Hoca;
sepette var bir elma,
bir elma daha koyuyor Ayşe,
'koymak' fiilinden kasıt
var olan dışında,
sepete fazladan eklemek
bir elma!
gereken işlem belli; toplama.
Ata tutmak istiyor atı,
karaoğlan tutmak istiyor sarı kızın elini,
Ali özgüvenle bakıyor topa,
karaoğlan, çaresizce, sarı kıza...

'evladım!'
bu bir nida, sonradan fark ediyor,
dalıp gitmiş sarı kıza.
soruyor merakla Serap Hoca;
'sen, aşık mısın?'
tam o anda,
gözleri kayıyor karaoğlanın, sarı kıza.
tam o anda,
elinde zengin işi bir ayna,
sarı kızın gözleri kendine bakmakta,
gayesizce, fütursuzca!

aylar ayları, yıllar yılları kovalıyor,

bir ömür akıp gidiyor
koridorda
değil sokakta.
yaş kemale eriyor,
kalpte birikmiş derin sancı,
sarı kıza ne olmuş, nerede şu anda?
doğru bildiği, inandığı yolda,
yani kendi yolunda.
ya karaoğlan?
yine aynı çukurda!

bu acılar hep mi onu bulmuş,
film hiç mi ermemiş sona?
bir masal bilirdi,
üç herif varmış...
üç yürek, üç söz, üç fikir!
kaba saba zannımca.
ama yaşarlarmış
dürüstçe, delikanlıca!
bir zaman gelip, poyraz kıyıları vurunca,
savrulmuşlar yaprak gibi,
bir o yana, bir bu yana...
derlermiş, işte bundandır güneş doğmaz
sekiz kaydıraklı parka.
ölüp gitmiş içlerinden biri,
kimsesiz evinde, ıssızca,
kalabalıklar hiç olmuş,
gömmüşler çukura.
feryat etmiş kalanlar;
bu yalnızlık fazla!

sınıflara,
herkes sınıflara!
cümle aynı fakat söyleniyor bambaşka ağızlarda,
hasta mı olmuş, istifa mı etmiş, nerede Şerap Hoca?
yüzünü tahtaya dönmüş, elinde ise tebeşir,
üstünde örgü kazak ve de ince bir hırka,
bu yıl kış çetin, yanıyor soba.
anlatıyor karaoğlan,
anlatıyor Nevzat Hoca!

mutlu bir aile tablosu çiziliyor,
hayallerde bir yuva,
el yakmasın diye ıslak bezle tutuluyor,
sofraya konuyor bir tencere çorba.
-ellerine sağlık, diyor Nevzat Hoca,
afiyet olsun hocam, afiyet olsun da,
nerede bu senin cadaloz sıpa?
oda da...
hayallere dalmış,
karları seyrediyor pencere pervazında!
kucaklayıp, öpücük konduruyor alnına

Nevzat Hoca.
-kızım, diyor. -evladım,
ve soruyor merakla;
'sen, aşık mısın?'

Burak Güven

Ötelerde

Deniz kokusu geliyor burnuma
ötelerden,
Ötelerden yükseliyor çocuk sesleri.
-canım bu ne güzel ses!
Şefkatli bir anne çamaşır asıyor ipe.
-yazık küflenmiş çamaşır telleri.
Görüyorum, ötelerde.

Ötelerde bir baba eve dönüyor işinden,
Kasketi kapatıyor ela gözlerini.
-kestiremiyorum, kafası öne mi eğik yoksa?
Görkemli fakat demir atmış vapur gibi
Dumana boğuyor gökyüzünü
Ağzında ki mağrur cigara...

Ötelerde, ötelerde tüm bunlar.
Ötelerde hayat var,
Acı var.

Ötelerde seviyorum bir kızı,
Bekliyorum çıksın diye okuldan.
Ötelerde seviyor bir kız beni.
-Ben ikinizi birden sevemem ki!
Yazık oluyor gençliğime,
Nedendir bilmem
Yazıklar oluyor bana.

Ötelerde, ötelerde tüm bunlar
Ötelerde hayat var,
Acı var.

Ötelerde sonsuz bir galaksi,
Samanyolu deniyor adına.
-Ay ve yıldızlar neyimize yetmez,
Gerek var mı aramaya sonsuzluğu
Ötelerde?
Senin gözlerini anlatmak için
Hepsi aciz kalır.
-Biliyorum, cahillik ediyorum.

Ötelerde, ötelerde tüm bunlar.
Ötelerde hayat var,
Acı var.

Ötelerde toprağa düşmüyor
Zülfikar kuşanmış askerler.
-şikayetçi halinden, üzgün üzgün bakıyor.
Bir bayrak
Gönderin en tepesinde,
-'Ben yere düşmem' der gibi,
Nazlı nazlı dalgalanıyor.

Ötelerde yaşıyor tüm bunlar!
Ötelerde veriliyor emekçinin hakkı!
Ötelerde öpüyorum bir kızı!
Ötelerde bakıyoruz gökyüzüne!

Öyleyse
Durmak neden buralarda?
Öteleri düşlemeliyim,
Dalıp derin uykuya
Ötelere gitmeliyim...

Burak Güven

Öyle Yollar Gördüm Ki

Öyle yollar gördüm ki
Kar kaplamıştı üstünü
Gurbet habercisi rayların,
Feryat figan seslerini işittim
Boynu bükük vagonların.

Öyle yollar gördüm ki
Güç bela tırmanılıyordu eteklerine
Geçit vermez Bolu Dağı'nın,
Hasreti çöküyordu sineme
Sarışın tarlalarla bezeli Konya Ovası'nın.

Öyle yollar gördüm ki
Amansız hastalığına şifa arayanlar
Ulaşamadan bir sonra ki istasyona
Telef oldular, yazık oldular.
Ne bekleyen vardı yollarını
Ne de arkada bıraktıkları.

Öyle yollar gördüm ki
Aşıklar sarılıyordu birbirlerine,
İçten bir tebessüm ettim onlara
Sonra,
Sonra incindi yüreğim.
Defterimin arasında kurumuş bir gül gördüm
Anladım ki, hiç bitmemiş
Sana olan hasretim.

Öyle yollar gördüm ki
Çocuklar nefes nefese koşuyordu tarlalarda,
Gariban bir çoban koyun güdüyordu meralarda.
Kabullendim artık,
Her şeyi bıraktım hatıralara.

Öyle yollar gördüm ki
Kavuşmanın mutluluğu aciz kalırdı
Gurbetin acısından.
İnsanoğlu çaresizmiş, anladım
Annesine asker selamı veren genç bir
Yiğidin gözyaşından.

Öyle yollar gördüm ki
Gide gide usandım.
Gönlüme düşmüş kor alevden bir sevda,
Koca bir gençliği bu sevdanın yollarında harcadım.

Burak Güven

Rüya

Şubatın en hüzünlü günleri bunlar,
Kışın en sert yüzü.
Toplanmışız bir yer sofrasının etrafında
Ailecek kuru soğan yemekteyiz.
Defterimin son sayfasındayım
Buna rağmen anlatacaklarım bir roman kadar uzun.
Üstelik yorgunluktan kapanıyor gözlerim.
Yine de sevinçliyim bugün
Sevincimi dizelere dökmeliyim.

...Bir sofraya kurulmuş ki
Ne varsa mutfakta
Hatta ne yoksa ortaya konmuş.
Koca bir demlik çay
Sohbet olup bardaklara dolmuş.
Ana ata sayılmış,
Küçükler el öper olmuş.

...Büyükler cemiyetinden sayılıp
Benim de elim öpüldü.
Bir mesele varmış ki boylu boyuna istişare edildi.
Bu mesele üstüne
Benim sözümde dinlenildi.
Üstünde konuşuldu, kesildi, biçildi...
Kesin bir karara varılmadı fakat
Artık bir aileydik, bu kesindi.
Büyümenin bir bedeli vardı hayatla ödenen,
Hiçbir şart kabul etmez derhal, peşindi.
İşte böylelikle
Kendimden ağır yükler sırtıma bindi.

...Sırtıma binen yük değil görevimdir,
Bir kez "of" dersem kor alevde yanayım.
Nice evladım var benim
Hem anayım hem babayım.
Üşürse evlatlarım
Acı bir poyrazın sertliğinde,
Neron utanır kendinden
Haritadan siler, Roma'yı yakarım!

...Abarttığımı zannetmeyin
Sadece fazlaca bahtiyarım.
Buna da göz dikmeyin
Rica ediyorum bayım!

...Ama dur.
Rüyaymış meğer
Her zaman ki gibi yarıda kaldı lafım.

Burak Güven

Sansür

İlk değil.
Peki son mu?
Hiç sanmıyorum.
Kulağımı aşktan ağız yanan
Derbeder bir aşğın feryatları
Tirmalıyor.
Yabancılık çekmiyorum feryat edilen
Konuda.
Onların da aşkları sansürlenmiş,
Tıpkı bizim gibi
Alenen aşıklar tarafından.
Tek kişiyle kalmıyor.
Günler geçtikçe,yeni hayatlar tanıdıkça
Çiğ gibi büyüyor sansür
Feryatları.
Bir dilencinin elinde gördüm,
Mendiller esir etmiş kendine
Hep yağmurlu hayatları,
Neden çekilir bunca elem,
Saçlara kar yağar erkenden,
Daha on sekizinde kırışır
Yüz hatları?

Ulaşmak isteyene mutluluk uzak
Değil.
Görmek isteyen gözlere, ormanlar kurak
Değil.
Sevmek isteyen kalplere bahaneler engel
Değil.
Ama yok!
Bu çark bu masada durdukça
Terse dönecek değil.
Benim yağmurlu toprağım
Güneş görecek değil.
Bugün değil, yarın değil
Fakat bir zaman gelir,
Zincirleri kırar gelirim,
Artık sansürlenmem
Herkes gibi sen de bil!
Karşımda durma,
Eğilin sansür dağları,
Eğil!

Burak Güven

Sen Gibi

Gülemez kimse sen gibi,
Yanaklarına deryalar sığdıramaz kimse.
Öpemez kimse sen gibi,
Dudaklarında ab-ı hayat taşıyamaz kimse.

Konuşamaz kimse sen gibi,
Bir sözcüğe dünyalar sığdıramaz kimse.
Kokamaz kimse sen gibi,
Gonca gülleri kışkırtıramaz kimse.

Yürüyemez kimse sen gibi,
Tek adımıyla yüreğimi ezemez kimse.
Dokunamaz kimse sen gibi,
Ellerini kor aleve sokamaz kimse.

Sevemez kimse seni, ben gibi,
Hiç dokunmadan meşk edemez kimse.
Çöllere düşmez kimse ben gibi,
Bir güzelin kulu olamaz kimse.

Okşayamaz kimse seni, ben gibi,
Ellerinde nasır taşımaz kimse.
Sevsen birini her kimse, ben gibi,
Yollarına bir ömrü seremez kimse.

İbrahim Bayezid fanidir sen gibi,
Ölmeden kıymetin bilmez kimse.
Onlarca güzel arzulasa da şu kırık kalbi,
Garip gönlüme yar olmaz, senden gayri hiç kimse.

Burak Güven

Sevda Kuşun Kanadında

Kanatlarını açıp süzülme öyle gökyüzünde
Sonra gözlerimi alamıyorum,
Gece gündüz dinlemeyip, evimin terasında
Sen gelirsin diye bekliyorum
Gelip konarsın parmaklarımın ucuna
Bakarsın gözlerime üstelik hiç çekinmeden
Bekliyorum,
Burda havalar soğuktur, rüzgar sert eser
Fakat aldırımıyorum
Zorluklar içinde bekliyorum,
Biliyor musun
Ben hiçbir kuşu böylesine istemedim
Ve hiçbir kanat sesine böylesine mest olmadım,
Zaten hiçbir kuş bekletmedi beni,
Bir avuç yem yetti hepsini kafese kapatmak için
Fakat sen kanmıyorsun bir avuç yeme
Kaldı ki seni kafese kapatmak benim nem'e
Sen parmaklık ardında değil
Gökyüzünde güzelsin
Aç kanatlarını iki yana
Gövden arşa yükselsin.

Bir gece terasta uyuklamışım
Kulağımda bir kanat sesi,
Ben bu kanat sesini duymak için
Kilometrelerce yol koşmuşum,
Senin alabildiğine beyazlığını seyretmek için
Enginleri aşmışım
Şimdi ise sen evimin terasına konmuşsun
Ayın şavkı değil bu gece
Senin gözlerin etrafı aydınlatan
Şaşırmışım seni öyle
Yanı başımda görünce
Hiç beklemediğim bir zamanda
Hiç bilmediğim
bir memleketten gelmişsin,
Gelmişsin üstelik benim için
Gözlerini gözlerime dikmişsin
Gözbebeklerinde ise ince bir buğu,
Belli ki yeryüzüne inciler saçmışsın,
Çünkü kalbin yaralı, kanadınsa kırılmış
Şimdi istemiyorum ölmeyi
Çünkü anladım ki cennet
Senin yanınmış.

Sevgilim!
Benim biricik kuşum..
Ne zaman ki bakarım gökyüzüne
Ve seni göremem başımın üstünde, semalarda
Ne zaman ki kulaklarım mahrum kalır
Senin kanat sesinden,
Ne zaman ki gözlerin ufuklarda kalır

Ve süzölmek istersin başka semalarda,
Sevgilim, sevdiceğim
İşte o gündür ölümlüm,
Sevda kuşun kanadında
Ben de o kanatlara sürgünüm...

Burak Güven

Sonu Yok

Ne gözü yaşlı kalem, ne de kalemi tutan el
Deva bulamaz bir beyaz kâğıtta,
Ne de bir çare, çaresiz hayatta,
Fakat kalemin durağı yoktur başka,
Yoktur gidecek başka bir yuva,
Anla,
Bulamazsın mana,
Kalbinde insanlığı bitiren zihinlerden boşuna medet umma,
Ara,
Aramazsan kaybolursun sokaklarda,
Şiir sokakta, kuşlar gökte ve kalem
Kağıtla başbaşa,
Ve gönül nerede mutlu olduysa hep orda,
Anlayacağın,
Herkesin ve her şeyin bir yeri var hayatta,
Nereye gidersen git, nereye bakarsan bak,
Nerede mutlu olduysan, oraya dönersin sonunda,
Ama kaybolma,
Şehir karanlık, Sokakların sonu kapı duvar,
Ve yollar hep çukur,
Bu hayat tuzak sana,
Mutluluğun sonu yok
Sanma,
Ve mutsuzluğunda..

Burak Güven

Şair Adam Yalnızlığı

Kaç gün daha aydınlatır
Garip gecemi güneş,
Kaç bardak daha doldurur
Tek kişilik demliğim?
Ben ezelden demliyim
Doğarken sefil düşmüşüm,
Ağlamışım,
İsyan etmişim kadere.
Mecnun gibi müptelayım,
Aşığım kedere.
O da pek severmiş ya beni
Düşmedi yakamdan,
Bırakmadı peşimi bir an olsun.
Sevgi olsun,
Aşk olsun,
Olsun
Olsun da kor alevden olsun
Razıyım
Dünden hazırım açmaya kollarımı
Çok korktuğum ölüme,
Gelsin, bir çay koyarım hemen,
Aç gelsin, hazırlarım fakirhanemde
Gönül zengini bir sofraya.
Fakat unutmasın
Yanında sesini de getirsin,
Bir buramlık koku getirsin,
İsterse gözlerini
Gözlerime devirsin.
Beni komasın bir başıma
İstemem başka şey.
Gelsin,
Alsın şu ruhu kafesten
Çıkarsın,
Gitsin.
Gidelim!

Burak Güven

Telefonun Ucunda

Telefonun Ucunda
İki aşık,
Kalpleri ritim değiştiriyor
Birbirlerinin utangaç seslerini işittiklerinde,
Gözleri daha bir güzel bakıyor
Kötüler ve kötülükler dünyasına.
Küfre karşı savaşıyor
Fakat argoda buluyor samimiyeti
Dilleri,
Kıpkırmızı ve hatta yutuyor çoğu kelimeyi ,
Dillerinden,
Bal damlıyor.

Telefonun ucunda
İki aşık,
İşsizler tabii, üstelik gözleri de kör,
Hayal kuruyorlar gelecek için
Kolaymış gibi.
Planlar, bireysel hayallerden çıkıyor,
Sonradan ekleniyor birileri,
Yıkıyor hayalleri, idealleri,
Sevgili gibi,
Arkadaş gibi...

Telefonun ucunda
İki aşık,
Tereddüt içinde her ikisi,
Karın doyurmuyorsa
Aşkın nerede hikmeti?
İki maşuk sarılıp yatsa,
Çıksa aşkın bestesi,
Bir bela, bir tase, bir ölüm...
Duyulur kabusun sesi.
Gönüldeyse aşkın yeri,
Gayri-resmidir hissesi.

Telefonun ucunda
İki aşık,
Ve ne acı!
Konuşuyor iki yabancı.
Aşıklar ekiyor toprağa,
Ekilen tohumun adı gurur,
Arsa ise, vicdan arsası,
Kurşun değil, ok değil
Geçer mi aşk yarası?
"Seviyorum" sözcüğü
Küfrün en kabası.
Çaba göstereyim aşıklar,
Çaba,
İnsan kalma çabası!

Burak Güven

Vaveyla

Her Şeye biraz küstüm,
Çekilip kabuğuma kapandım içime.
Ve herkesten uzaklaştım aslında,
Herkesten, her Şeyden...
Avuntum olsun diye
Bir türkü doladım dilime.
Yaralarımaya Şifa olsun diye
Sarıldım kâğıt kaleme.

Geceler boyu konuşuyorum kendimle.
"sahi" diyorum,
"sahi ben böyle mi olacaktım?"
Gündoğumunu beklerken omzuna
Ceketimi verecektim,
Utangaç bir buse kondurup yanağına
Gözlerimi gözlerine dikecektim,
Acı bir kahveyi seninle bal eyleyecektim,
Bambaşka diyarlara kaçacaktım,
Ama Şimdi ben
Ben, böyle mi olacaktım?

Her Şeye biraz kızdım.
Sen gittiğinden beridir dokunmadım bulaşıklara.
O cennet teninle gül bahçesine çevirdiğin evim
Çöplüğe döndü sonunda.
Yazıklar olsun bana,
Yuhlar olsun,
Gönlüme derbeder yaşlar dolsun.
Bu gece kapansın gözlerim açılmasın bir daha.

Çıkıp gelsen Şu kapıdan desen ki,
"kalk ayağa
Gönlüm seviyor seni delice."
Kalbim durur o an
Dayanamaz bu sevince.

Her Şeye umut bağlar oldum.
Delirdim iyice.
O destan gözlerini atamıyorum aklımdan
Dikiliyor karşıma her gece.
Penceremden içeri esen her yel
Senin kokunu getirir.
Baktığım her yüz seni hatırlatır.
Bu Şehir zindan olmuş bana
Anahtarı sendedir.

Her Şey çaresiz bıraktı beni,
Her Şey yordu.
Yoruldum!
Ya kurtar beni bu eziyetten
Sevdalı gönlüme bir kurşun at,
Ya da ansızın çık gel

Yanı başımda yat.

Ama nerde,
Nerde o günler
Nerde?

Burak Güven

Veda

Bir gece yarısı at yorganı,
Çık sıcak yatağından,
Sonbahar günlerinden en soğunu seçtim senin için,
Kızma,
Esen poyraza bırak kendini
Ki anla,
Sen, bu ovaları, gölleri, çayırları
Ve nihayetinde beni bırakıp gittiğinden beri
Benim, senin poyrazında nasıl üşüdüğümü,
Kal desem, kalırdın biliyorum,
Dünyayı yıkardın bizim için,
Kahretsin, senin kalman çözüm değil ki,
Sen kalırsan, ben gideceğim
Bu sarı tarlaların kokusunu bir daha duyumsayamayacağım,
Çünkü kader,
Hayat oyunu başlar ve biter,
Bu topraklarda oyun bitti,
Kartlar başka masada açılıyor,
Sen kopup gitmiyorsun bu memleketten,
Ve benim silam olmuyor hiçbir yer,
Konar göçer yolcuyum,
Bugün buraya kondum ki,
Yarın göçeceğim,
Diyeceğim
Seni de katık etsem yüreğime,
Çok mu?
Aynı yıldıza göz kırpsak,
Aynı ayın şavkı vursa yüzümüze,
Aynı gökyüzü altında direnssek delice,
Zor mu?
Yollar ayrıldı desende
Aynı türküde gözyaşı dökeriz,
Bir ortam kurulur ve kahkahalar atılır havaya,
İşte o an, aynı anı canlanır gözümüzde,
Anılar kalbimizde,
Yollar önümüzde,
Yaşlar gözümüzde,
Gel kırma beni,
Tüm bunlara rağmen
Bırakalım hasreti gerimizde..

Burak Güven

Yakariş

Meğer bir buselik ferman imiş canım,
Tozlu yollarına kurban imiş canım,
Ömürden ömür verip bitse de mektep,
Gönülde yok ise edep, boşa imiş canım.

Derde düştüm Ya şafi, derman senden,
Bu günahkara esirgeme, merhamet senden,
Gönülden akan kan ile boğuldum,
Dirayet,hidayet,himmet senden.

On birinci ayın yirmi birine doğmuşum,
Başım Hak Muhammed Ali yoluna koymuşum,
Bile isteye sardı dört yanımı gaflet,
Affet affet diye senin kapına koşmuşum.

Sarıldım dört elle faniyi bilemedim,
Dünya telaşından bakiyi göremedim,
Bal gibi ağzıma çalınırken nefis,
Elbet bir gün göçeceğim, diyemedim.

İbrahim Beyazıt'ım düşer, şaşarım,
Kainat senindir İlahi! Medet umarım.
Kör karanlığa daldı bu viran bağlar,
Elimde kuş tüyü kalem, ilim sorarım.

Burak Güven

Yıldızlarla Bir Gece

Bu geceyi yıldızlara ayırdım,
Dertleştik epeyce ,
Sonra ansızın onlar ağladı, ben ağladım
Taşkın nehirlerden hallice..

Pek çok soru sordum onlara,
Ama cevapsız hepside
Bir bakışı gönlümde yara,
Tüm cevabım o sevgilide..

Oysa bir merdivenmiş hayat,
Bunu bilmek gerekirmiş önce,
Birini atlasam rayından çıkarmış hayat,
Son basamaktan bakıyorum şuan yeryüzüne..

Dalgalı sulara giriyorum,
Eğleniyorum gönlümce,
Kendimi kandırıyorum, biliyorum
O sevgili yokken zehir zemberek her gece..

Yarın çıkıp gitsem diyorum,
Bu şehri yaksam diyorum,
İmkansız duvarını yıksam diyorum,
Neden yapıyorsun diye soruyor yıldızlar,
Dertleşmek anlamsızmış, herkes gibiymiş yıldızlar,
Engel olacaklar biliyorum,
Toplansın tüm engeller ve çöksün karanlıklar,
İyi dinlesinler topyekün, söylüyorum
Ben o sevgiliyi çok seviyorum!

Burak Güven